

MICALET TEATRE

A Betlem me'n vull anar!

Diversos autors

Dibuixos de Miguel Á. Giner Bou

PRESENTACIÓ I BENVINGUDA

(S'escolta un carilló que dóna l'hora.)

CATALINA. Ai, Micalet, has sentit? Quina hora se'ns ha fet!

MICALET. Xica, Catalina, estigues tranquil·la.

CATALINA. Tens raó. Fa uns dies tinc uns nervis...

MICALET. No veus que al remat les festes s'acaben i tot torna a la normalitat?

CATALINA. Només ens faltava enguany açò del retaule! Amb l'oratge que fa i la feina que tinc a casa! I ací estem enmig del carrer!

MICALET. Sí, xica, quina ocurrència!

CATALINA. Com que el betlem es va fer ací tota la vida... Tu saps la gentada que eixia? Diuen que eren més de cinquanta persones i que era molt bonic!

MICALET. Sí, però com que ara estem en crisi, s'han dit: «Amb quatre titelles ho apanyem, que és més barat».

CATALINA. Encara podem donar les gràcies, que si

no és per ells, açò del betlem es perd i nosaltres sense feina!

MICALET. Donar les gràcies? A qui ho hem d'agrair, als del *Patronato*?

CATALINA. Als de l'Escalante! Que fa anys que el teatre va canviar de nom! Escalante és el nom d'un autor de teatre valencià!

MICALET. Sí, el dels sainets!

CATALINA. Home, almenys et sona!

MICALET. El que em sona és la panxa! Tinc una gana!

CATALINA. Au, vinga: comencem d'una vegada!

MICALET. Sí, que així acabarem abans!

CATALINA. I amb la feina que tinc a casa!... Encara tinc els torrons sense fer!

MICALET. Ausades que eres antiga, Catalineta! Si ara els torrons es compren al súper!

CATALINA. Sí, clar, de la marca Hacendaño! Diferència amb els que feia m'*agüela*! Els d'ara no valen res!

MICALET. Això és cert! Au, vinga, comencem! Que et passes el dia xarrant!

CATALINA. Mira qui parla!

(Música. Pot ser una cançó popular de Nadal valenciana.)

MICALET. En estes dates de l'any, amb l'arribada del solstici d'hivern i per a celebrar estes festes mil·lenàries...

CATALINA. Tota la humanitat exalta el naixement de Jesús al poble de Betlem...

MICALET. Una tradició que a tot Europa, i sobretot a la Mediterrània, ha impregnat amb el seu encant i misteri la vida de ciutats, pobles i gents.

CATALINA. De cristians i no creients, de ciutadans i cortesans, d'artistes i farsants...

MICALET. Omplint les esglésies, els carrers i les cases de retaules, coneguts com a betlems.

CATALINA. Tot per a commemorar la baixada del fill de Déu a la Terra...

MICALET. Però deixem-nos de xarrameca... Perquè veig un home amb barba que té una pinta que fa una por...

CATALINA. Por no, respecte...

MICALET. Segur que ve a demanar diners!

CATALINA. Escoltem-lo, que és ancià...

MICALET. I parla en valencià!

(Se'n van. Música celestial. Entra DÉU PARE.)

DÉU PARE.

Habitants de la Terra:
hui vos vinc a saludar
i a dir-vos que esta guerra
que teniu sense parar,

eixa falta de respecte
que no pareu de mostrar
faltant als Manaments
de la Llei que us vaig donar,

que a gaudir només penseu
i a fer el burro sense parar
des d'aquell primer pecat
que dieu Original.

Xe, home, per una poma,
quin disgust em vau donar!
Entre el dimoni i la dona
Ben a gust vos vau quedar!

S'ha acabat, que m'he fartat,
que el que està bé està bé
que m'heu pujat al be
i prou vos n'heu passat.

I seguint la profecia
d'Isaïes, el Major,
vos envie el meu fill
que segur que és el millor.

Una verge el parirà
i fet home en la Terra
del pecat vos salvarà
desfent-me d'esta guerra!

I que regne ací la pau,
la mateixa que en el cel,
i ara, que *amb Déu tots siau*
i mengeu formatge amb mel!

(Se'n va. Música celestial.)

MICALET. Ai, quin geni té eixe home! Clar, com
li han clavat això al cap...

CATALINA. Però si és el Pare Déu!

MICALET. El Pare Déu? Ai, Senyor, tingueu pietat!

CATALINA. Tranquil, que anuncia al món que el
seu fill ens ve a salvar.

MICALET. Com no s'emporte els polítics que no
paren de furtar...

CATALINA. I els que de tots se n'aprofiten.

MICALET. I els d'Hisenda i l'SGAE, que de tot han de guanyar.

CATALINA. Però... Què és això que vola i roda i a la terra es precipita?

MICALET. Deu ser un avió de Ryanair que a Manises aterrarà!

CATALINA. És un àngel que a Maria ve a anunciar.

MICALET. Maria, que bonica i que reguapa!

CATALINA. Tira cap a dins, que a totes has d'adular!

(L'espenta, s'obri el teló. Habitació de MARIA.)

ESCENA 1
ANUNCIACIÓ A MARIA

MARIA.

Quiero atenta y cuidadosa
proseguir la profecía:
dice el profeta Isaías
que una virgen, ¡qué dichosa!,
concebirá y parirá
un hijo, del mundo, gloria.

GABRIEL.

Dios te salve, Reina hermosa.
Dios te salve, bella Aurora.
Llena de luz amorosa,
llena de Dios desde ahora.

MARIA.

¿Qué salutación es esta?
¿Quién me viene a esta hora?

GABRIEL.

Soy mensajero de lo alto,
no temas nada, Señora.
Un hijo concebirás,

con quien el sol será sombra.
Madre de Dios tú serás,
Madre de Dios se te nombra.

MARIA.

¿Cómo ha de tener efecto
novedad tan misteriosa,
si no conozco varón
y soy mujer muy virtuosa?

GABRIEL.

A ti vendrá y te hará sombra
el espíritu divino,
y serás de esta forma
Madre de Dios y Dios tu hijo.

MARIA.

Aquí está la humilde esclava
del Señor, que tanto me honra.
¡Hágase según me nombra
de Dios, en mí, su palabra!

GABRIEL.

¡Albricias, Dios cobra forma
en María hecho hombre!
¡El mundo ya se asombra
y la aclama por su nombre!
Festivas canten a Gloria
las querúbicas escuadras,
que triunfa la victoria,
¡canten las tropas aladas!

ÀNGELS. (*Canten.*) *Verbum Caro factum est...*

(*Se'n va l'ARCÀNGEL. S'abaixa el teló.*)

MICALET. Xica, quina cosa més bonica!

CATALINA. Ho dius per Maria o... per l'àngel?

MICALET. No sigues tan gelosa, que és la mare de Déu!

CATALINA. Tu, mentre porte faldes...

MICALET. No desvaries, Catalina, i continuem la història...

CATALINA. Ai, quin home! Vinga, anem.

MICALET. La qüestió és que de sobte van fer un ban: el Cèsar va manar que tots anaren a Betlem a empadronar-se... I pujadeta en una burra, amb la panxa ben prenyada, també va anar Maria i Josep, el seu marit.

CATALINA. Però en arribar a la ciutat, no trobaren on dormir. Tot estava ple: els hostals a rebentar, les pensions de gom a gom...

MICALET. Mira, com si estigueren en les Falles o en una visita papal!

CATALINA. I com no tenien diners no van tindre més remei que dormir en un portal. I amb el fred que feia eixa nit, tremolaven sense parar.

MICALET. Bé, Josep més que pel fred tremolava pel canguelo que Maria anara de part!

CATALINA. Però calla, que escolte unes veus, que s'acosten per allà... Au, vinga, anem a casa! (*S'én va.*)

MICALET. Deuen ser els del *botellón* que encara no s'han gitat! Que no me n'aniré amb ells?

CATALINA. (*Des de dins.*) Micalet, vine cap ací!